

Publicerad 2011-09-18 19:42 av Luciann Khan

Timeglasset

Det var i dag mit timeglas vendte!

Jeg så min kærlighed
blev afklaret
den var den kærlighed jeg søgte
gennem livet.

Jeg vendte tilbage
vandrede gennem minder
og jeg fandt dem jeg elskede
igennem tiden.

Alt det jeg elskede
Livet jeg elsker
tråden som forbinder alt.

Viken hamn i Sverige på den anden side, af Øresund
Sletten havn her og nu, hvor jeg ser tilbage
det var her timeglasset vendte
lige for et øjeblik siden.

Livets sand gennem hjertets nåleøje.

Jeg hørte hån som et ekko fra min skygge
fra de som dømte mig hårdt.
Jeg hørte den ømme latter i lyset
fra de som også elskede mine fejl.

Livet er vendt

Er det tårer
eller brus fra bølgerne
på mine kinder?

Er det en øm latter
jeg hører i vinden?

Jeg slår armene ud
i følelsen af dyb og inderlig

gensidig kærlighed til altet.

Timeglasset er vendt!

Jeg er vendt....hjem i mig selv.

Livet går videre...

mit liv ved Øresund.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Luciann Khan med Poeter.se id #37048 innehar upphovsrätten